

Af Dilemelere de Af Gerek

— esra-beyazi · 28 Nisan 2011

Gârip bir tevâfuktu, üniversite defterimin arasında bulduğum karalamanın tarihinin bugün itibariyle tam bir sene öncesine isabet etmesi... Karalamayı okuduğumda bir sene öncesinde ne için yazdığımı bile unutmuş olmak bir yana, bugünümü aydınlatıcı nitelikte olmasıydı en çok şaşırılan... bilgisayara geçirdim... Ne kelimelerle oynayabildim, ne cümlelerin sıralanışıyla...

Beyazî, 2011-04-28

... ..

... ..

..

Kendi iradesizliğin başkalarının günâhı olur da, hakka girersin. Ve böylece Hakk'ın karışmayacağı noktada kendi nûrdan libâsına delik açmış oluyorsun. Kaçacaksın insanlardan, nefsinden kaçarsın gibi. Ne zaman ki yanında bir insanın olmasıyla, olmaması arasında fark kalmayacak; işte o zaman insanların arasına karışma vakti, hû deyu... Semâ misali; Hakk'tan alıp, halka verme misali...

Başka nefislere yardımı, ancak onların dileklerine ortak olmayarak yapmak... İşte en hakikâtli olan yol... Ve o yolda tâ en başından beri dimdik yürümek, yürüyebilmek; işte o vakit vicdan dedikleri melek seni huzurunla baş başa bırakacak. Aksi takdirde Allah muhafaza!

Aksini yapmış olmak, baştan başlama hakkını elinden almıyor... Yeter ki bir anın diğer bir ana benzememesi gibi, bir günâhın diğerine benzemesin. Çünkü bilinmekteki bir daha tekrarlanmayanadır af'lar ve bir daha tekrarlanmayanadır yokluğa gömülmüşler; oradan gelmedi mi zaten? Tekrarlar varsa hayatında "af dileme"lere de af gerek... Yalanın karıştığı her ana... Ve başkasının nefsine yardım etmek için attığın adımlara... Ve tekrarlarına... Ve aldanişına... Ve kanışına... Ve yanışına...

Kemâlâta ermemişse "ene" dediğin "lâ"; her yaşadığı olaya "perde"lere takılması gibi takılır kalır. Adımlar sıralanır da peş peşe, yine de çıkamazsın bir merteye. Çünkü haklar vardır yapılmış arkana ve haklar vardır yüreğine prangalar vuran. Bir karmaşadır ve karmaşalarıdır seni "sen"den eden; "bilinmek"ten eden, hû'dan eden... Delik delik libâs ve libâstaki karartılar... siyahtakibeyaz'ı hatırlatır da sana, kaçmak istersin yaratılandan, Yaradan'a... Ve kaçabildiğin kadar yakınlaşırsın O'nla, hemhâl olursun; vicdan meleğince susturur tüm geçmişi ve gelecek geçmişi... Çünkü bilinir ki "bugün", "yarın"a "dün"... Ve "dün"den sıyrılmaya zamanı... Deliklerinden nâr içen libâstan sıyrılmaya zamanı... Tekrarlardan sıyrılmaya zamanı... Sıyrılabildiğin ölçüde, İrâde'ye teslim olma zamanı... O vakit kaçmaya gerek kalmayacak...

Bir libâs ki giydiğim, nârdan içip su deyu,
Libâs libâstan sıyrılmaya, nûrdan geçip hû deyu...

28.04.2010, 12.12

Beyazî, siyahtakibeyaz.